

พระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการตุลาการ
พุทธศักราช ๒๔๗๗

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล
คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร
ลงวันที่ ๗ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๗๗)
อนึ่งตนเจ้าตุรนต์
ชาติติยทัตพิชานา
เจ้าพระยามรธา
ตราไว้ ณ วันที่ ๒๕ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๗๘
เป็นปีที่ ๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรรวบรวมและแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบข้าราชการตุลาการเสียใหม่

จึงมี พระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ตั้งต่อไปนี้

ลักษณะ ๑

ข้อความเบื้องต้น

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตุลาการ พุทธศักราช ๒๔๗๗”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๗๘

มาตรา ๓ ตั้งแต่วันใช้พระราชบัญญัตินี้ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตุลาการ พุทธศักราช ๒๔๗๑ และพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตุลาการแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๓ บรรดากฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่น ๆ ในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ มิให้ใช้บังคับแก่ราชการตุลาการ หรือแก่ข้าราชการตุลาการ

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้ คำว่า “ข้าราชการตุลาการ” ได้แก่ข้าราชการในตำแหน่งตุลาการผู้ชำนาญพิจารณาพิพากษาคดีในฐานะเป็นผู้พิพากษาในศาลยุติธรรม และรวมตลอดถึง ข้าราชการ ชุระการ ใน กระทรวง ยุติธรรม ในตำแหน่งเสมือนตุลาการตั้งที่ระบุไว้ในบัญชีหมายเลข ๑ ต่อท้ายพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ข้าราชการตุลาการแบ่งออกเป็น ๓ ประเภท

(๑) ข้าราชการตุลาการสามัญ ซึ่งการตั้งรวมอยู่ในทำเนียบปกติ

(๒) ข้าราชการตุลาการวิสามัญ ได้แก่ผู้ซึ่งรัฐบาลจ้างรับราชการ

(๓) คณะยุติธรรม ได้แก่บุคคลผู้ได้รับตั้งเป็นผู้เชี่ยวชาญในกฎหมายอิสลาม

มาตรา ๖ ในการที่ข้าราชการตุลาการกระทำการหรือกล่าวถ้อยคำใด ๆ ตามหน้าที่ในการพิจารณาพิพากษาอรรถคดี ผู้ใดจะฟ้องเป็นคดีหาได้ไม่

มาตรา ๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และเพื่อการนี้ให้มีอำนาจออกกฎกระทรวง

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
แล้ว ให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๘ ในพระราชบัญญัตินี้ “รัฐมนตรี” หมาย
ความว่า รัฐมนตรีผู้ทำหน้าที่รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ลักษณะ ๒

คณะกรรมการตุลาการ

มาตรา ๙ ให้มีคณะกรรมการตุลาการขึ้นคณะหนึ่ง
ประกอบด้วย

๑. อธิบดีศาลฎีกา
๒. ปลัดกระทรวงยุติธรรม
๓. อธิบดีศาลอุทธรณ์
๔. นายกรรมการเนติบัณฑิตยสภา
๕. ผู้ประศาสน์การมหาวิทยาลัยวิชาธรรมศาสตร์และ
การเมือง

ให้คณะกรรมการตุลาการตั้งข้าราชการตุลาการ หรือ
ข้าราชการในกระทรวงยุติธรรมนายหนึ่ง เป็น เลขานุการที่
ประมุข

มาตรา ๑๐ ให้อธิบดีศาลฎีกาเป็นประธานคณะกรรมการตุลาการ ถ้าในคราวใดอธิบดีศาลฎีกาไม่มาประชุม ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกประธานสำหรับ คราวนั้นขึ้น นายหนึ่ง

การประชุมของ คณะ กรรมการ ตุลาการ นั้น ต้องมีกรรมการอย่างน้อย ๓ นาย (รวมทั้งประธาน) มาประชุม จึงจะเป็นองค์ประชุม

หัวข้อประชุมอันใดเกี่ยวพาดพียงถึงกรรมการผู้ใดอันอาจทำให้คะแนนเสียงไม่เที่ยงธรรมแล้ว กรรมการผู้นั้นนั้นประชุมด้วยไม่ได้

การวินิจฉัยชี้ขาด ให้ถือตามเสียงข้างมาก ถ้าคะแนนเท่ากัน ให้ประธานหรือกรรมการผู้นั้นเป็นประธานออกเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๑ ให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการตุลาการในอันที่จะปฏิบัติ การ ตามที่ มอบ หมายไว้ ในบทแห่ง พระราชบัญญัตินี้

ในกรณีที่ คณะ กรรมการ ตุลาการ มีหน้าที่ ปรึกษา ให้ คำแนะนำรัฐมนตรีตามมาตรา ๑๘, ๒๑, ๒๒, ๒๖, ๒๗, ๓๒,

๓๓, ๓๔, ๓๗ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการ
ตุลาการรายงานความเห็นไปยังรัฐมนตรี ถ้ารัฐมนตรีไม่
เห็นพ้องด้วย ให้รัฐมนตรีเสนอรายงานความเห็นของคณะ
กรรมการตุลาการนั้นพร้อมทั้งความเห็นของรัฐมนตรีต่อคณะ
รัฐมนตรี เพื่อวินิจฉัย

มาตรา ๑๒ คณะกรรมการตุลาการจะตั้งอนุกรรมการขึ้น
เพื่อพิจารณาการใด ๆ ซึ่งอยู่ในขอบแห่งหน้าที่ของคณะ
กรรมการแล้วรายงานความเห็นต่อคณะกรรมการ เพื่อ
พิจารณาต่อไปก็ได้ อนุกรรมการนั้นให้เลือกจากข้าราชการ
ตุลาการ และให้กรรมการตุลาการคนหนึ่งเป็นประธาน
อนุกรรมการ

ลักษณะ ๓

ข้าราชการตุลาการสามัญ

หมวด ๑

การตั้งและเลื่อนตำแหน่ง

มาตรา ๑๓ ตำแหน่งของข้าราชการตุลาการสามัญนั้น
แบ่งออกเป็นอันดับ แต่ละอันดับมีชั้นเงินเดือนที่กำหนด
ไว้ในบัญชีหมายเลข ๒ ต่อท้ายพระราชบัญญัตินี้

ข้าราชการตุลาการแต่ละตำแหน่งเข้าอันดับเงินเดือนตั้ง
กำหนดไว้ ในบัญชีหมายเลข ๔ ต่อท้ายพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๔ ผู้สมัครเข้าสอบ แข่งขัน เพื่อรับตำแหน่ง
ข้าราชการตุลาการ สามัญอันดับ ที่หก ต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) คุณสมบัติตามอนุมาตรา ๑ ถึง ๑๐ ของ
มาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
พุทธศักราช ๒๕๗๖ และ

(๒) ได้รับประกาศนียบัตรเนติบัณฑิต หรือ
ปริญญาตรี หรือปริญญาโท ในต่างประเทศที่เนติบัณฑิตย
สภายอมเทียบว่า เสมอด้วยประกาศนียบัตรเนติบัณฑิตและ

(๓) เป็นสมาชิกแห่งเนติบัณฑิตยสภา

มาตรา ๑๕ ให้คณะกรรมการตุลาการจัดให้มีการสอบ
แข่งขันในระหว่างผู้สมัครที่มีคุณสมบัติตามมาตราก่อน เพื่อ
บรรจุในตำแหน่งข้าราชการตุลาการสามัญอันดับที่หก และ
เพื่อการนี้ เมื่อได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีแล้วให้ออกประกาศ

(๑) กำหนดวันที่จะสอบ เงื่อนไขและกำหนด
เวลาในอันที่จะรับสมัคร

(๒) กำหนดหลักสูตร วิธีสอบ และจำนวนคะแนน
อย่างต่ำสำหรับวิชาหนึ่ง ๆ

หลักสูตร และ กำหนดวัน สอบนั้น ให้ ประ กาศล่วงหน้า
อย่างน้อยหนึ่งเดือนก่อนวันสอบ

มาตรา ๑๖ การสอบแข่งขันเพื่อเข้ารับตำแหน่งข้าราชการ
การตุลาการนี้ ให้มีทั้งสอบเขียนและสอบปากเปล่า การ
สอบเขียนนั้นให้กระทำโดย กำหนด หัวข้อ ในวิชา ที่จะสอบ
เขียนเพื่อให้ผู้แข่งขันแต่งเรียบเรียงตามหัวข้อนั้น

การสอบปากเปล่านั้น ให้กระทำโดยซักถามวิชาการแก่
ผู้แข่งขันเพื่อให้ตอบในที่แข่งขันนั้น

การสอบเขียน และสอบ ปาก เปล่านั้น จะกำหนด หนังสือ
และเอกสารซึ่งยอมให้ผู้แข่งขันเปิดและตรวจค้นดูได้ ในที่
สอบแข่งขัน เพื่อเป็นเครื่องประกอบในการสอบแข่งขัน
นั้นก็ได้

มาตรา ๑๗ เมื่อการสอบแข่งขันสำเร็จลงแล้วทุกราว
ให้คณะกรรมการตุลาการรายงานนามผู้ที่สอบแข่งขันได้ตาม
ลำดับคะแนนไปยังรัฐมนตรี เพื่อจักได้ตั้งแต่งตั้งเข้ารับ
ตำแหน่งต่อไป

ภายใต้บังคับมาตรา ๑๔ ผู้สอบแข่งขันได้คะแนนสูง มีสิทธิที่จะได้รับเลือกเข้ารับราชการก่อนผู้ได้คะแนนต่ำ

มาตรา ๑๘ การสอบแข่งขันนั้น ตามปกติให้มีปีละ ๑ ครั้ง แต่เมื่อใดมีการสอบแข่งขันใหม่อีกแล้ว บัญชีสอบแข่งขันได้คราวก่อนเป็นอันลบล้าง

มาตรา ๑๙ ตำแหน่งผู้พิพากษาฝึกหัดคดี หรือตำแหน่งข้าราชการตุลาการสามัญอื่นใดในอันดับที่หกคดี มีเหตุพิเศษซึ่งมีอาจจะตั้งจากบุคคลซึ่งสอบแข่งขันได้ ให้รัฐมนตรีปรึกษาคณะกรรมการตุลาการในอันที่จะกำหนดวิธีเลือกคัดอย่างอื่นเพื่อให้ได้แต่งตั้งโดยความเที่ยงธรรมที่จะได้บุคคลที่มีคุณวุฒิและความสามารถในราชการ แล้วรายงานมายังคณะรัฐมนตรี เมื่อคณะรัฐมนตรีเห็นชอบด้วยวิธีการนั้นแล้วให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

แต่ห้ามมิให้เลือกตั้งผู้ใดเข้ารับราชการตำแหน่งผู้พิพากษาฝึกหัด เว้นแต่ผู้นั้นจะได้รับราชการในตำแหน่งจำศาลหรือรองจำศาลมาแล้วไม่น้อยกว่าสองปี

มาตรา ๒๐ ภายใต้บังคับบทบัญญัติแห่งมาตรา ๒๒ ตำแหน่งของข้าราชการตุลาการสามัญอัน สูงกว่า อันดับที่หก นั้น ถ้าว่างลงเมื่อใดให้บรรจุโดยเลื่อนจากข้าราชการตุลาการสามัญที่รับราชการอยู่ในตำแหน่งที่ต่ำลงมา แต่

(๑) ห้ามมิให้เลื่อนข้าราชการตุลาการเข้าบรรจุใน ตำแหน่งตุลาการ เว้นแต่บุคคลนั้นมีอายุเกินยี่สิบห้าปีและ ได้รับราชการเป็นผู้พิพากษาฝึกหัดมาแล้วไม่น้อยกว่าหก เดือน และผู้พิพากษาหัวหน้าศาลรับรองว่ามีความสามารถ พิจารณาพิพากษาคดีได้ และมีความประพฤติดี

(๒) ห้ามมิให้เลื่อนข้าราชการตุลาการเข้าบรรจุใน ตำแหน่งอันดับที่สอง เว้นแต่ผู้นั้นจะได้รับราชการใน ตำแหน่งข้าราชการตุลาการมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี หรือ ได้ปริญญาโทและรับราชการใน ตำแหน่งข้าราชการตุลาการ มาแล้วไม่น้อยกว่าสองปี หรือได้ปริญญาเอกและรับราชการ ในตำแหน่งข้าราชการตุลาการมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปี

(๓) ห้ามมิให้เลื่อนข้าราชการตุลาการเข้าบรรจุใน ตำแหน่งอันดับที่หนึ่ง เว้นแต่ผู้นั้นจะได้รับราชการใน ตำแหน่งข้าราชการตุลาการอันดับที่สองมาแล้วไม่น้อยกว่า สามปี หรือได้ปริญญาโท และรับราชการในตำแหน่งอันดับ

ที่สองมาแล้วไม่น้อยกว่าสองปี หรือได้ปริญญาเอกและ
รับราชการในตำแหน่งอันดับที่สองมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปี

(๔) ห้ามมิให้เลื่อนข้าราชการตุลาการเข้าบรรจุใน
ตำแหน่งอันดับพิเศษ เว้นแต่ผู้นั้นจะได้รับราชการใน
ตำแหน่งข้าราชการตุลาการอันดับที่หนึ่งมาแล้วไม่น้อยกว่า
สามปี หรือได้ปริญญาโท และรับราชการในตำแหน่ง
อันดับที่หนึ่งมาแล้วไม่น้อยกว่าสองปี หรือได้ปริญญาเอก
และรับราชการในตำแหน่งอันดับที่หนึ่งมาแล้วไม่น้อยกว่า
หนึ่งปี

มาตรา ๒๑ การเลื่อนข้าราชการตุลาการจากอันดับต่ำ
ขึ้นไปตำแหน่งอันดับสูงตามมาตราก่อนนั้น ให้รัฐมนตรี
เป็นผู้เลื่อนเมื่อได้ปรึกษากับคณะกรรมการตุลาการแล้วและ
ได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๒๒ ถ้ามีตำแหน่งตุลาการในอันดับใดที่สูงกว่า
อันดับที่หกแต่ไม่สูงกว่าอันดับที่สาม หรือตำแหน่งเสมือน
ตุลาการอันดับใด ๆ ที่สูงกว่าอันดับที่หกวางลง และรัฐมนตรี
มีความเห็นว่ามีเหตุพิเศษที่จะบรรจุบุคคลโดยวิธีเลื่อนจาก
อันดับต่ำกว่าขึ้นไปไม่ได้ก็ดี หรือเห็นว่าเป็นการสมควรจะ

ซึ่งผู้สมัครที่มีคุณวุฒิพิเศษเข้าในตำแหน่งว่างนั้นก็ได้ เมื่อ
ได้ปรึกษากับคณะกรรมการตุลาการ โดยคำนึงถึงลำดับปีที่
สอบไล่ได้แล้วและได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี รัฐมนตรี
อาจบรรจุตำแหน่งที่ว่างโดยวิธีคัดเลือกได้ แต่

(๑) ห้ามมิให้เลือกตั้งผู้ใดเข้าบรรจุตำแหน่ง เว้นแต่
ผู้นั้นมีคุณสมบัติดังที่ระบุไว้ในมาตรา ๑๔ ถ้าเป็นการตั้งเข้า
ในตำแหน่งตุลาการ ผู้นั้นต้องมีอายุเกินยี่สิบห้าปีแล้ว

(๒) ห้ามมิให้เลือกตั้งผู้ใดเข้าบรรจุในตำแหน่งตุลาการ
อันดับที่สาม เว้นแต่ผู้นั้นจะได้รับราชการอยู่ในตำแหน่ง
หน้าที่อันจำเป็นต้องใช้ความรู้กฎหมาย ดังที่จะได้ระบุไว้
ในพระราชกฤษฎีกามาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสามปี หรือ
เป็นทนายความมาแล้วเป็นเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่าสามปี

มาตรา ๒๓ หกคราวที่มีการตั้งแต่งบุคคลใดเป็นครั้งแรก
ไม่ว่าโดยการเลื่อนหรือคัดเลือกเพื่อเข้าบรรจุในตำแหน่ง
ตุลาการ คำแนะนำของรัฐมนตรีนั้น ถ้าคณะรัฐมนตรี
อนุมัติแล้วให้นำขึ้นกราบบังคมทูลพระกรุณาขอพระบรมราชานุญาตตั้ง

ส่วนตำแหน่งอธิบดีผู้พิพากษา, กรรมการศาลฎีกา, ข้าราชการยุติธรรม และหัวหน้ากองผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์นั้น จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ เลือกตั้งขึ้นจากผู้พิพากษา โดยให้สภาผู้แทนราษฎรรับรู้อยู่ด้วย

หมวด ๒

การเลื่อนขึ้นเงินเดือนภายในอันดับ

มาตรา ๒๔ การเลื่อนขึ้นเงินเดือนข้าราชการตุลาการสามัญนั้นให้เป็นไปตามมาตรา ๒๖, ๒๗ และมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พุทธศักราช ๒๔๗๖ โดยอนุโลม

มาตรา ๒๕ ในทุกๆ กรณี โดยปกติในคราวหนึ่งๆ จะเลื่อนเงินเดือนได้ไม่เกินหนึ่งขั้น เว้นแต่ในกรณีพิเศษจึงจะเลื่อนเงินเดือนได้สองหรือสามขั้นในคราวเดียวกัน แต่เกินกว่าสามขั้นไม่ได้

มาตรา ๒๖ ก่อนสิ้นปีทุกปี ให้ปลัดกระทรวงยุติธรรมจัดทำบัญชีข้าราชการตุลาการบรรดาผู้ที่ควรได้เลื่อนขึ้นเงินเดือนตามมาตรา ๒๔ และ ๒๕ เรียงตามอันดับ

เล่ม ๕๒ หน้า ๒๖๔ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๓๐ เมษายน ๒๔๗๘

รัฐมนตรีมีอำนาจอนุมัติการเลื่อนเงินเดือนหนึ่งชั้นใน
ต้นปีให้แก่ข้าราชการตุลาการซึ่งสมควรได้เลื่อนเงินเดือน
ได้ แต่ในกรณีที่รัฐมนตรีเห็นว่าควรงดการเลื่อนเงินเดือน
สำหรับข้าราชการตุลาการคนใด หรือควรอนุญาตให้เลื่อน
เงินเดือนเกินกว่าหนึ่งชั้นในคราวหนึ่ง เมื่อได้ปรึกษา
คณะกรรมการตุลาการแล้ว ให้รัฐมนตรีเสนอไปยังคณะ
รัฐมนตรีเพื่อขออนุมัติ

มาตรา ๒๗ ให้ ข้าราชการตุลาการสามัญ ได้รับเงินเดือน
ไม่น้อยกว่าขั้นต่ำของตำแหน่งเงินเดือนในแบบประมาณประจำ
ตามบัญชีหมายเลข ๔ ต่อท้ายพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๓

การย้ายและการให้กลับเข้ารับราชการ

มาตรา ๒๘ การย้ายข้าราชการตุลาการตลอดจนการสั่ง
ให้ไปช่วยทำงานชั่วคราวมีกำหนดไม่เกินหกเดือนในตำแหน่ง
ใดๆ ให้เป็นอำนาจรัฐมนตรีที่จะสั่งได้

การย้ายข้าราชการตุลาการนอกจากที่กล่าวไว้ในวรรค
ก่อน เมื่อได้ปรึกษาคณะกรรมการตุลาการแล้ว ให้
รัฐมนตรีเสนอไปยังคณะรัฐมนตรีเพื่อขออนุมัติ

วันที่ ๓๐ เมษายน ๒๔๗๘ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๒ หน้า ๒๖๕

มาตรา ๒๕ ข้าราชการตุลาการผู้ใดออกจากราชการไปโดยมิได้มีความผิดหรือมิได้มีมลทินในราชการ กลับเข้ามาสมัครรับราชการในตำแหน่งที่ไม่สูงกว่าตำแหน่งเดิม และรัฐมนตรีเห็นสมควรรับไว้ เมื่อคณะกรรมการตุลาการได้สอบสวนคุณสมบัติและ品行มารู้เป็นที่พอใจแล้ว ก็ให้รัฐมนตรีขออนุมัติคณะรัฐมนตรีบรรจุข้าราชการตุลาการผู้นั้นในตำแหน่งที่ว่างได้

หมวด ๔

วินัย

มาตรา ๓๐ ข้าราชการตุลาการต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริต

ภายใต้บังคับมาตรา ๖๐ แห่งรัฐธรรมนูญ วินัยข้าราชการตุลาการสามัญ ให้เป็นไปตามมาตรา ๓๕ ถึง ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พุทธศักราช ๒๔๗๖ โดยอนุโลม

มาตรา ๓๑ ห้ามมิให้ลงโทษทางวินัยไล่ข้าราชการตุลาการผู้ใดออกจากราชการ เว้นแต่ในเหตุใดเหตุหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) ปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต

- (๒) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาของศาลในความผิดอาญาซึ่งมิใช่ความผิดฐานลหุโทษหรือฐานประมาท
- (๓) มีหนี้สินล้นพ้นตัว
- (๔) ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

มาตรา ๓๒ การลงโทษฐานผิดวินัยนั้นต้องให้โอกาสโดยสมควรแก่ข้าราชการตุลาการ เพื่อชี้แจงหรือแก้ตัวต่อหัวหน้าก่อน คำชี้แจงหรือข้อแก้ตัวนั้นถ้าทำเป็นลายลักษณ์อักษรหรือหัวหน้าได้บันทึกไว้ ให้ข้าราชการตุลาการนั้นและหัวหน้าลงลายมือชื่อไว้ทั้งสองฝ่ายแล้วให้เสนอต่อรัฐมนตรี

ทุกกรณีเมื่อรัฐมนตรีเห็นว่าข้าราชการตุลาการอาจถูกลงโทษฐานผิดวินัย ให้รัฐมนตรีส่งข้อหา คำชี้แจง หรือข้อแก้ตัวไปยังคณะกรรมการตุลาการเพื่อไต่สวน ในการไต่สวนนั้น ให้คณะกรรมการตุลาการมีอำนาจอย่างศาลยุติธรรมในการออกหมาย การสืบพยานบุคคลและการยื่นเอกสารเมื่อเสร็จการไต่สวนแล้ว ให้ทำรายงานเป็นลายลักษณ์อักษรเสนอต่อรัฐมนตรีพร้อมด้วยความเห็นของคณะกรรมการตุลาการ ทั้งความเห็นแย้ง ถ้ามี ให้รัฐมนตรีมีอำนาจลงโทษฐานผิดวินัยตามที่คณะกรรมการตุลาการเสนอมา และ

วันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๓๘ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๒ หน้า ๒๖๓

คำสั่งลงโทษเช่นนี้ให้ถือว่าเป็นอันเด็ดขาดถึงที่สุด หาก
รัฐมนตรีไม่เห็นพ้องด้วยความเห็นที่คณะกรรมการตุลาการ
เสนอมา ให้รัฐมนตรีปฏิบัติกรตามมาตรา ๑๑

มาตรา ๓๓ เมื่อข้าราชการตุลาการผู้ใดมีกรณีที่ต้อง
ไต่สวนเพื่อไล่ออกหรือปลดจากราชการหรือถูกฟ้องเป็นคดี
อาญาในศาล หากรัฐมนตรีเห็นว่าถ้าให้คงอยู่ในหน้าที่
ระหว่างไต่สวนหรือระหว่างพิจารณา จะเป็นการเสียหาย
แก่ราชการ จะสั่งให้พักราชการชั่วคราวก็ได้

การให้พักราชการชั่วคราวนั้น ท่านให้พักตลอดเวลาที่
ไต่สวนหรือพิจารณา เมื่อไต่สวนหรือพิจารณาแล้ว ถ้าปรากฏ
ว่าผู้ที่ถูกสั่งให้พักมิได้กระทำความผิดและไม่มีมลทินความผิด
เลย ต้องให้ผู้นั้นกลับคืนเข้าตำแหน่งเดิม แต่ถึงแม้
การไต่สวนหรือพิจารณาจะไม่ได้ความเป็น สัตย์ ว่าผู้ที่ถูกสั่ง
ให้พักได้กระทำความผิด หากมีมลทินอยู่ ให้รัฐมนตรี
ใช้ความพินิจ ถ้าเห็นว่าจะให้ กลับเข้ารับราชการอีกอาจ
เสียหายแก่ราชการ เมื่อได้ปรึกษาคณะกรรมการตุลาการ
แล้ว ก็ให้รัฐมนตรีเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อขออนุมัติปลด
ผู้นั้น ออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเพราะเหตุต

แทน หรือถ้าเห็นว่าผู้นั้นยังอาจจะเป็นประโยชน์แก่ราชการ
ในตำแหน่งอื่นอันมีลักษณะงาน เช่นเดียวกันที่ไม่สูงกว่า
ตำแหน่งเดิม จะให้เข้ารับราชการในตำแหน่งอื่นเช่นนั้นก็ได้
เงินเดือนของผู้ที่ถูกสั่งให้พักราชการดังกล่าวมานั้น ให้
ปฏิบัติตามกฎและข้อบังคับกระทรวงการคลังว่าด้วยเงินเดือน
ระหว่างต้องคดีอาญาซึ่งไข้อยู่ในเวลานั้น

หมวด ๕

การออกจากตำแหน่ง

มาตรา ๓๔ การออกจากตำแหน่งของข้าราชการตุลาการ
สามัญนั้นให้เป็นไปตามมาตรา ๓๒, ๓๓ และมาตรา ๓๔ แห่ง
พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พุทธศักราช
๒๔๗๖ โดยอนุโลม

แต่ห้ามมิให้ปลดข้าราชการตุลาการสามัญออกจากราชการ
โดยอนุโลมตาม ความใน มาตรา ๓๔ แห่ง พระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือน พุทธศักราช ๒๔๗๖ นอกจาก
จะได้ปรึกษาคณะกรรมการตุลาการด้วยแล้ว

ส่วนตำแหน่งอธิบดีผู้พิพากษา, กรรมการศาลฎีกา, ข้าราชการ
หลวงยุติธรรม และหัวหน้ากองผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์นั้น
ให้อยู่ในตำแหน่งได้เสมอไปตลอดเวลาที่มีความประพฤติดี

แต่ให้อยู่ในพระราชอำนาจของพระมหากษัตริย์ที่จะทรงถอดถอนเสียได้ด้วยความเห็นชอบของสภาผู้แทนราษฎร

ลักษณะ ๔

ข้าราชการตุลาการวิสามัญและตะไต้ะยุติธรรม

มาตรา ๓๕ การรับบุคคลเข้าเป็นข้าราชการตุลาการวิสามัญนั้น เมื่อรัฐมนตรีเห็นผู้ใดเหมาะสมแก่งานที่ประสงค์ให้ทำ ก็รับไว้ได้โดยมิต้องสอบแข่งขันเมื่อคณะรัฐมนตรีอนุมัติแล้วก็บรรจุได้ การออกจากราชการของข้าราชการประเภทนี้ให้อยู่ในอำนาจของรัฐมนตรี หรือให้เป็นไปตามสัญญาจ้างหากว่ามี ส่วนค่าจ้างข้าราชการตุลาการวิสามัญนั้น ให้เป็นไปตามที่กระทรวงยุติธรรมจะได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีเป็นราย ๆ ไป หรือตามสัญญาจ้าง

รัฐมนตรีมีอำนาจออกคำสั่งเป็นคราว ๆ กำหนดหน้าที่ซึ่งข้าราชการตุลาการวิสามัญแต่ละคนจะพึงปฏิบัติ

แต่เมื่อจะตั้งข้าราชการตุลาการวิสามัญคนใดเป็นกรรมการศาลฎีกา ให้นำความกราบบังคมทูลขอพระราชทานพระบรมราชานุญาตก่อน เมื่อได้รับพระราชทานพระบรมราชานุญาตแล้ว ให้ประกาศการตั้งนั้นในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓๖ การตั้งตะไต้ะยุดติธรรมนั้น ให้คัดเลือกจากชนชาวอิสลามผู้มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(๑) มีอายุไม่น้อยกว่ายี่สิบห้าปี และมีคุณสมบัติครบถ้วนตามมาตรา ๒๐ อนุมาตรา ๑ และอนุมาตรา ๓ ถึง ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พุทธศักราช ๒๔๗๖ และ

(๒) มีภูมิลำเนาในคัมภีร์ ไก่หร่าน พอดีที่จะพิจารณาพิพากษาคดีแพ่งระหว่างคู่ความหรือจำเลยที่นับถือศาสนาอิสลามเกี่ยวข้องกับลักษณะผิวเมื่อยและมฤตก

มาตรา ๓๗ ให้ข้าหลวงยุดติธรรมจัดทำบัญชีผู้สมัครซึ่งสมควรได้รับตั้งเป็นตะไต้ะยุดติธรรมขึ้น โดยปรึกษากับข้าหลวงประจำจังหวัดที่เกี่ยวข้องแล้ว เสนอไปยังรัฐมนตรีทุกคราวที่จะต้องมีการตั้ง

การตั้งและเลื่อนตำแหน่งตะไต้ะยุดติธรรม ให้บังคับตามมาตรา ๒๑ และ ๒๓ แห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๓๘ ตำแหน่งของตะไต้ะยุดติธรรมนั้นแบ่งออกเป็นอันดับแต่ละอันดับมีชั้นเงินเดือนกำหนดไว้ในบัญชีหมายเลข ๓ ต่อท้ายพระราชบัญญัตินี้

วันที่ ๓๐ เมษายน ๒๔๗๘ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๒ หน้า ๒๗๑

คณะตุลาการตุลาการศาลฎีกา
คณะตุลาการตุลาการศาลฎีกา
คณะตุลาการตุลาการศาลฎีกา
กำหนดไว้ในบัญชีหมายเลข ๕ ต่อท้ายพระราชบัญญัติ

การตั้งเงินเดือน เวลารับราชการ และวินัยของคณะ
ตุลาการ ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในลักษณะ ๓ แห่ง
พระราชบัญญัติเกี่ยวกับข้าราชการตุลาการสามัญเพียงเท่าที่
จะนำมาใช้ได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

(ตามมติคณะรัฐมนตรี)

พระยานิติศาสตร์ไพศาลย์

รัฐมนตรี

บัญชีหมายเหตุ ๑

ตำแหน่งผู้รับราชการเสมือนตุลาการ

- (๑) ผู้ช่วยกรรมการศาลฎีกา
- (๒) หัวหน้ากองรักษาทรัพย์
- (๓) หัวหน้ากองหมาย
- (๔) หัวหน้ากองการเบ็ดเตล็ด
- (๕) เลขานุการศาลฎีกา
- (๖) ผู้ช่วยหัวหน้ากองรักษาทรัพย์
- (๗) ผู้ช่วยหัวหน้ากองหมาย
- (๘) ผู้พิพากษาฝึกหัด
- (๙) จำศาล
- (๑๐) รองจำศาล
- (๑๑) หัวหน้าแผนกในกองรักษาทรัพย์
- (๑๒) หัวหน้าแผนกในกองหมาย
- (๑๓) เจ้าพนักงานยึดทรัพย์

บัญชีหมายเลข ๒

อันดับเงินเดือนตุลาการและเสมียนตุลาการ

อันดับ	เงินเดือน บาท
ที่ ๖ ข.	๕๕
	๖๐
	๖๕
	๗๐
	๗๕
ที่ ๖ ก.	๘๐
	๘๐
	๑๐๐
ที่ ๕	๑๑๐
	๑๒๐
	๑๓๐
ที่ ๔	๑๔๐
	๑๕๐
	๑๖๐
	๑๗๐
	๑๘๐
	๑๙๐

เล่ม ๕๒ หน้า ๒๗๔ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๓๐ เมษายน ๒๔๗๘

อันดับ	เงินเดือน บาท
ที่ ๓	๒๐๐
	๒๒๐
	๒๔๐
	๒๖๐
	๒๘๐
ที่ ๒	๓๐๐
	๓๒๐
	๓๕๐
	๔๐๐
ที่ ๑ ข.	๔๕๐
	๕๐๐
ที่ ๑ ก.	๕๕๐
	๖๐๐
พิเศษ	๖๐๐
	๗๐๐
	๘๐๐
	๙๐๐
	๑,๐๐๐

บัญชีหมายเลข ๓

อันดับเงินเดือนของคะโต๊ะบุตรดิชธรรม

อันดับ	เงินเดือน บาท
ที่ ๓	๕๕ ๖๐ ๖๕ ๗๐ ๗๕
ที่ ๒	๘๐ ๙๐ ๑๐๐
ที่ ๑	๑๔๐ ๑๕๐ ๑๖๐ ๑๗๐ ๑๘๐ ๑๙๐

บัญชีหมายเลข ๔

ตำแหน่งตุลาการและเสมียนตุลาการเข้าอันดับเงินเดือน

(๑) ศาลฎีกา

อธิบดี	๑,๐๐๐
กรรมการ	๖๕๐-๕๐๐
ผู้ช่วยกรรมการ	๔๕๐-๕๐๐
เลขานุการ	๓๐๐-๔๐๐

(๒) ศาลอุทธรณ์

อธิบดีผู้พิพากษา	๘๐๐-๑,๐๐๐
หัวหน้ากองผู้พิพากษา	๖๐๐-๗๐๐
ผู้พิพากษา	๕๕๐-๖๐๐
ผู้พิพากษา	๔๕๐-๕๐๐

(๓) ศาลพระราชอาญา

อธิบดีผู้พิพากษา	๖๕๐-๕๐๐
ผู้พิพากษา	๕๕๐-๖๐๐
ผู้พิพากษา	๔๕๐-๕๐๐
ผู้พิพากษา	๓๐๐-๔๐๐

(๔) ศาลแพ่ง

อธิบดีผู้พิพากษา	๖๕๐-๘๐๐
ผู้พิพากษา	๕๕๐-๖๐๐
ผู้พิพากษา	๔๕๐-๕๐๐
ผู้พิพากษา	๓๐๐-๔๐๐

(๕) ศาลคดีต่างประเทศ

อธิบดีผู้พิพากษา	_____
ผู้พิพากษา	๕๕๐-๖๐๐
ผู้พิพากษา	๔๕๐-๕๐๐
ผู้พิพากษา	๓๐๐-๔๐๐

(๖) ศาลปริวิติสภาที่ ๑,๒,๓

อธิบดีผู้พิพากษา	_____
ผู้พิพากษา	๔๕๐-๕๐๐
ผู้พิพากษา	๓๐๐-๔๐๐
ผู้พิพากษา	๒๐๐-๒๘๐

(๗) ศาลต่าง ๆ ส่วนภูมิภาค

ข้าหลวงยุติธรรม	๖๐๐-๗๐๐
หัวหน้าศาล	๕๕๐-๖๐๐

เล่ม ๕๒ หน้า ๒๗๘ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๓๐ เมษายน ๒๔๗๘

หัวหน้าศาล	๔๕๐-๕๐๐
หัวหน้าศาล	๓๐๐-๔๐๐
ผู้พิพากษา	๒๐๐-๒๘๐
ผู้พิพากษา	๑๔๐-๑๕๐

(๘) ผู้พิพากษาในกระทรวง

ผู้พิพากษา	๒๐๐-๒๘๐
ผู้พิพากษา	๑๔๐-๑๕๐
ผู้พิพากษาฝึกหัด	๑๐๐

(๙) จำศาลและรองจำศาลส่วนกลาง

จำศาล	๒๐๐-๒๘๐
จำศาล	๑๔๐-๑๕๐
รองจำศาล	๑๔๐-๑๕๐
รองจำศาล	๑๑๐-๑๓๐
รองจำศาล	๘๐-๑๐๐
รองจำศาล	๕๕-๗๕

(๑๐) จำศาลและรองจำศาลส่วนภูมิภาค

จำศาล	๑๔๐-๑๕๐
จำศาล	๑๑๐-๑๓๐

จำศาล	๘๐-๑๐๐
จำศาล	๕๕-๗๕
รองจำศาล	๕๕-๗๕

(๑๑) กองรักษาทรัพย์

หัวหน้ากอง	๔๕๐-๖๐๐
ผู้ช่วยหัวหน้ากอง	๓๐๐-๔๐๐
หัวหน้าแผนกกลาง	๒๐๐-๒๘๐
หัวหน้าแผนกพิสูจน์หนี้	๑๔๐-๑๕๐
หัวหน้าแผนกคำร้องขัดทรัพย์	๑๔๐-๑๕๐
หัวหน้าแผนกไต่สวนลูกหนี้	๑๔๐-๑๕๐

(๑๒) กองหมาย

หัวหน้ากอง	๔๕๐-๕๐๐
ผู้ช่วยหัวหน้ากอง	๒๐๐-๒๘๐
หัวหน้าแผนกเดินหมาย	๑๔๐-๑๕๐
หัวหน้าแผนกยึดและขายทรัพย์	๑๔๐-๑๕๐
เจ้าพนักงานยึดทรัพย์	๘๐-๑๐๐

(๑๓) กองการเบ็ดเตล็ด

หัวหน้ากอง	๓๐๐-๔๐๐
------------	---------

บัญชีหมายเลข ๕

ตำแหน่งคະໂຕ້ຍຸຕຕິຣຣມเข้าอันดับเงินเดือน

คະໂຕ້ຍຸຕຕິຣຣມ	๑๕๐--๑๕๐
คະໂຕ້ຍຸຕຕິຣຣມ	๘๐--๑๐๐
คະໂຕ້ຍຸຕຕິຣຣມ	๕๕--๗๕